

կ'ստուգեն որ գողերը Բեթղեհէմէն գալով վանքին հակառակորդ զբայններէն միոյն թելադրութեամբ կատարած են այդ ոճիրը: Յոյնք և լատինք ևս միանալով կը դիմեն Պոլիս թէ՛ Պատրիարքարան և թէ՛ Կառավարութեան, որպէս զի վանքին հակառակորդները Գաղա տեղափոխուին և անոնց տեղը Եէնիչէրիները բնակեցնեն:

1800ին, Պետրոս պատրիարքի օրով, Մեծն Նարուէոն իր զինուորներով Պաղեստինէն կը քաշուէր. լեռնական Ֆէլլահները Ռէմլէի դատարկութենէն օգտուելով քաղաք մտած ու ամէն ինչ կողոպտելէ ու Հայոց Ս. Գէորգ եկեղեցին ևս թալլելէ յետոյ կը մեկնին ու կու դան հաստատուել Երուսաղէմ, Սիոնի թաղին մէջ: Աւարառուները գիշերը Ս. Փրկչի վանքը կը մտնեն, գտածոնին կը յափշտակեն, կը խորտակեն պատկերները, եկեղեցոյն խաչկալը, և պարտէզ մտնելով 33 ձիթենիներ արմատէն կը կտրեն ու կը մեկնին Ռէմլէ: Նոյն միջոցներուն Յոպպէի, Ռէմլէի ու Երուսաղէմի վանքերը կ'ենթարկուին մեծ նեղութիւններու: 1810ին, Թէոդորոս պատրիարքին օրով, անտանիլի դարձած էին Եէնիչէրի զօրաց աւարառութիւնները. Եէնիչէրիք քաղաքային պատերազմ բացին Մղրըպի զինուորներուն դէմ. Երուսաղէմ ահուսարսափի մատնուած էր, Եէնիչէրիները Դաւթի բերդին մէջ հաստատուած էին, բայց անոնցմէ մաս մը փախչելով գացին ապաստանեցան Ս. Փրկչի վանքը զոր պաշարեցին Մղրըպի զինուորները անձնատուութեան համար և չորս ժամ պատերազմեցան. երբ Եէնիչէրիները չհամակերպեցան, ուժակոծեցին վանքին պարիսպները, որուն պատճառով հիւսիսային պատը կործանեցաւ և երկու տեղէ խրամ բացուեցաւ. Մղրըպիները ներս խուժեցին և սպաննեցին հոն ապաստանողները: Այս ընդհարումներուն պատճառաւ ծերունի Յակոբ եպիսկոպոսը և միաբաններ նուազած հազիւ հասան Ս. Յակոբ: Զինուորները վանքին կտրասիւնները աւարի տուին, մինչև անգամ զուռներուն բեռները եւ նիգերը հանեցին: Քաղաքապետը շինել կուտայ Ս. Փրկչի պարսպին խրամատները, և կ'ստիպէ Հայերը որ նորոգեն կործանուած տեղերը ու հոն միաբաններ հաստատուին, ըստ առաջնոյն:

Տխուր դէպքերու այս համառօտագրութենէն կը տեսուի որ մասնաւորապէս ԺԲ. դարէն մինչև ԺԹ. դար պարբերաբար Ս. Փրկչի վանքին վրայ պակաս չեն եղած թալանները և յարձա-